

Dairesi	Karar Yılı	Karar No	Esas Yılı	Esas No	Karar Tarihi
DÖRDÜNCÜ DAİRE	2002	3302	2001	3915	21/10/2002

KARAR METNİ

KAR YEDEKLERİNİN DAĞITILMAYIP SERMAYEYE İLAVE EDİLMESİNİN KAR DAĞITIMI SAYILAMAYACAĞI HK.<

Temyiz Eden : ... Vergi Dairesi Müdürlüğü

Karşı Taraf ...

Vekili : Av. ...

İstemin Özeti : 1999 yılı gelir vergisi beyannamesini, kar yedeklerinin dağıtılmayıp sermayeye ilave edilmesinin kar dağıtımı sayılmayacağı ihtirazi kaydıyla veren davacı adına, tahakkuk ettirilen gelir vergisi ve fon payının kaldırılması istemiyle dava açılmıştır. ... Vergi Mahkemesi ... günlü ve ... sayılı kararıyla; 193 sayılı Gelir Vergisi Kanunu'nun 94 üncü maddesinin 1 inci fıkrasının 6 numaralı bendinin 4369 sayılı Kanun'la değişen b-i bendinde kurumlar vergisinden istisna kazançlara isabet eden kısım düşüldükten sonra 75 inci maddenin ikinci fıkrasının 1,2 ve 3 numaralı bentlerinde yazılı kar paylarından vergi tevkifatı yapılacağı öngörüldüğü, ancak karın sermayeye ilavesinin kar dağıtımı sayılmayacağı belirtilmesi ve 231 seri no.lu Gelir Vergisi Genel Tebliğiyle, karın sermayeye ilavesi suretiyle elde edilen kar paylarının menkul sermaye iradı olarak beyan edilmesi gerektiği yolundaki düzenlemeye karşı açılan dava sonucu Danıştay Dördüncü Dairesinin 12.10.2000 günlü ve E:2000/3269, sayılı kararıyla yürütmenin durdurulmasına karar verilmesi karşısında ortaklar açısından elde edilmiş bir kar payının mevcut olmaması nedeniyle yapılan tahakkukta isabet görülmediği gerekçesiyle vergi ve fon payının kaldırılmasına karar vermiştir. Vergi Dairesi Müdürlüğü, mükellefin ortağı olduğu şirketten elde ettiği menkul sermaye iradının beyanı gerektiğinden yapılan tahakkukun kanun ve usule uygun olduğunu ileri sürerek kararın bozulmasını istemektedir.

Savunmanın Özeti : Savunma verilmemiştir.

Tetkik Hakimi Fikret Erkan'ın Düşüncesi : Temyiz dilekçesinde öne sürülen hususlar, temyiz konu mahkeme kararının bozulmasını sağlayacak nitelikte bulunmadığından temyiz isteminin reddi gerektiği düşünülmektedir.

Danıştay Savcısı İbrahim Erdoğan'ın Düşüncesi : Temyiz dilekçesinde öne sürülen hususlar, 2577 sayılı İdari Yargılama Usulü Yasasının 49. maddesinin 1. fıkrasında belirtilen nedenlerden hiçbirisine uymayıp vergi mahkemesince verilen kararın dayandığı hukuki ve yasal nedenler karşısında, anılan kararın bozulmasını gerektirir nitelikte görülmemektedir. Açıklanan nedenle temyiz isteminin reddi ile vergi mahkemesi kararının onanması gerektiği düşünülmektedir.

TÜRK MİLLETİ ADINA

Hüküm veren Danıştay Dördüncü Dairesince gereği görüşüldü:

Temyiz dilekçesinde ileri sürülen iddialar, bozulması istenilen kararın dayandığı gerekçeler karşısında, yerinde ve kararın bozulmasını sağlayacak durumda görülmemiştir.

Bu nedenle, temyiz isteminin reddine 21.10.2002 gününde oybirliğiyle karar verildi.

BŞ/ÖEK